

Temennimiz, yakın bir gelecekte, trafik kazasından ölümlerin, sakatlıkların olmadığı, iş kazası olmasın diye tüm önlemlerin alındığı, çocuk felcine, zekâ geriliğine neden olan faktörlerin ortadan kalktığı bir Türkiye'yi hep birlikte gerçekleştirmektir. Özürlü insan kavramı, beşerî kültürün kelimeler dünyasına aktardığı talihsiz bir tanımlamadır. Asıl özürlü, özürlü dediğimiz varlıktaki insanı öne almayan zihniyettir. Böyle bir özürlü zihniyetten kurtulduğumuz zaman, bu konuda en büyük medeniyet adımını atmış olacağız.

Bu düşüncelerin ışığında, Grubumuzun, tasarıya kabul oyu vereceğini ifade eder, hepinize saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Doğru Yol Partisi sözcüsü Sayın Baran'a teşekkür ediyorum.

Anavatan Partisi Grubu adına, Sayın Abdullah Akarsu; buyurun.

ANAP GRUBU ADINA ABDULLAH AKARSU (Manisa) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri ve bu anı yıllardır hasretle bekleyen sevgiye, saygıya layık özürlü kardeşlerim; 3 Aralık Dünya Özürlüler Gününde, Meclis kürsüsünden, özürlü vatandaşlarımızla ilgili olan yasa tasarısı üzerinde, Anavatan Partisi Grubunun görüşlerini belirtmek üzere sözlerime başlamadan önce, Yüce Meclisimizi, Meclisimizin üyelerini saygıyla selamlıyorum.

8 milyona yakın özürlü vatandaşımızın olduğu ülkemizde, artık, özürlü insanımızın da, layık olduğu yaşam tarzına kavuşturulması, topluma kazandırılması, çalışkanlığından, fedakârlığından faydalanabilmesi lazımdır; çünkü, bu dünya, sadece sağlam insanların değil, özürlülerin de dünyasıdır. Türk toplumu, kadını erkeği, yaşlısı genci, sağlıklısı özürlüleriyle bir bütündür. Hükümetlerimiz, hiçbir ayırım gözetmeden, bütün bireylere eşit düzeyde hizmet götürmeye zorludurlar.

Sayın Başkan, saygıdeğer milletvekilleri; özürlülük suç değildir; özürlülerle ilgilenmemek suçtur. Özürlülüğe yol açan nedenlerin ortadan kaldırılmasına çalışmak aslı görevimizdir. Ne yapabiliriz, nasıl yapabiliriz; onu düşünmeliyiz.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; özürlülerin, bize göre, üç ana başlıkta toplanan problemleri vardır; bunlar da, eğitimden geçmektedir. Birincisi, toplumun eğitilmesidir. Özürlülüğe yol açan nedenlerin kaldırılması kadar, özürlülerin toplum içinde yer almalarının sağlanması için, toplumun eğitilmesi çok önemlidir. Bunu sağlamak için de, önce, kitle iletişim araçlarındaki eğitim ve yönlendirmenin sağlıklı yapılması gerekmektedir. Eğitici ve tüm toplumu katılımcı yapabilecek bir eğitim için gerekli olan, bu noktada, toplum bilincinin oluşmasına, şuurun gelişmesine yardımcı olmak birinci noktadır diye düşünüyoruz.

Aile içindeki eğitim -bebeğin veya özürlünün dünyaya geldiği andan itibaren eğitimin başladığı yer olan aile- özürlü, özürlü her çocuğu ve toplumumuzu ilgilendirmektedir. Ülkemizde bu konuda ihmaller yaşanmaktadır. Çocukların özürlüleri çok geç tespit edilmekte, eğitimin çok önemli yılları boşa geçmiş olmakta, eğer, çocuk özürlüyse hayattan dışlanmaktadır. Ona nasıl davranacağımıza ilişkin öğretici kitap, broşür ve yayınlar maalesef yoktur.

Aileden sorumlu devlet başkanlığının bu konuya süratle eğilmesi gerektiğine inanıyoruz. Özürlünün eğitimi meselesi var. Bu ülke topraklarında yaşayan her çocuk gibi, özürlü çocukların da eğitim hakları vardır. Bu hak, yasalarla da korunuyor; ancak, ülkemizde eğitim çağındaki 3,5 milyon çocuktan, eğitim alabileni henüz 30 bin civarındadır. Üniversitelerde, sadece 1 200 özürlü eğitim görmektedir. Özel eğitime, özel sektörün katılmasını özendirerek tedbirler almamız gerektiğine inanıyoruz. Özel eğitim gerektiren zihinsel özürlü çocuklar için kaynaştırma, toplumla kucaklaştırma projeleri geliştirilmelidir. Anavatan Partisi olarak, inanıyoruz ki, özürlülerin eğitimi sağlanmadıkça, onlara meslek öğretilmedikçe, cezalarla özürlülerin istihdam sorunları çözilemez.